

INTERNATIONAL SHOW



‘ಎರೋ ಇಂಡಿಯಾ 2019’ರಲ್ಲಿ ವೈಮಾನಿಕ ರಂಗಕ್ಕೆ ಮಹಿಳೆಯರು ನೀಡಿದ ಕೊಡುಗೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಗೌರವಿಸಲಾಯಿತು.

AERO INDIA
2019
The runway to a billion opportunities

Celebrating Women in Aviation

20-24 FEB 2019 BENGALURU

MINISTRY OF DEFENCE DEPARTMENT OF DEFENCE PRODUCTION
MINISTRY OF CIVIL AVIATION HAL INVEST INDIA

ಅಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಪಾರಾಗುವ ಕೌಶಲದ ತರಬೇತನ್ನು ಅಕಾಡಮಿ ನನಗೆ ನೀಡಿತು’ ಎಂದು ಗುಂಜನ್ ಹೇಳಿದ್ದರು.

ತರಬೇತಿಯಲ್ಲಿ ಗಂಡು ಹೆಣ್ಣಿನ ಭೇದವಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದೇ ಡ್ರಿಲ್, ಅದೇ ಶಿಕ್ಷೆ, ಯಾವುದರಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಗುಂಜನ್ ಮತ್ತು ಅವರ ಸಹ ಮಹಿಳಾ ಬ್ಯಾಚ್‌ಮೇಟ್‌ಗಳ ಮೇಲೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಹೊರೆಯಿತ್ತು. ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ವಾಯುಪಡೆಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಿರುವ ಆರಂಭದ ವರ್ಷಗಳು ಅವು. ಹಾಗಾಗಿ ಮಹಿಳಾ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಿ ತಮ್ಮ ವರ್ತನೆ ಹಾಗೂ ಕಾರ್ಯಕ್ಷಮತೆ ಇತರರಿಗೆ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಬೇಕು. ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ವಾಯುಪಡೆ ಸೇರಲು ಉತ್ತೇಜನ ನೀಡುವಂತಿರಬೇಕು ಎಂಬ ವಿಚಾರ ಗುಂಜನ್ ಮತ್ತು ಅವರ ಮಹಿಳಾ ಸಂಗಾತಿಯರ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಸದಾ ಗಸ್ತು ಹೊಡೆದಿತ್ತು.

ಹಾರಾಟದ ತರಬೇತಿಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಇನ್‌ಸ್ಟ್ರಕ್ಟರ್ ಬಹಳಷ್ಟು ಬಾರಿ ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ಬೈಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದು ಗಂಡಸರಿಗೆ ಸೇನೆಯಲ್ಲಿ ಅಭ್ಯಾಸವಾಗಿರುವ ವರ್ತನೆ. ಕಾಕ್‌ಪಿಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಗಲಲ್ಲಿ ತರಬೇತಿಗೆ ಕುಳಿತಿರುವುದು ಮಹಿಳೆ ಎಂದು ತಿಳಿದಾಗಲೂ ಅಭ್ಯಾಸಬಲದಿಂದ ಅವೇ ಅನಾಚ್ಛ ಪದಗಳು ಅವರ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದವು. ‘ಆ ಅಬ್ಯೂಸಿವ್ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ, ಅದು ವೈಯಕ್ತಿಕವಾದ ಬೈಗುಳ ಅಲ್ಲ’ ಎಂದು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದರು. ಹಾಗಾಗಿ ಕಾಕ್‌ಪಿಟ್‌ನಲ್ಲೇ ಆಗಲೀ, ‘ಕ್ಯೂ ರೂಮ್’ನಲ್ಲೇ ಆಗಲಿ ಗುಂಜನ್ ‘ನಾಲ್ಕು ಅಕ್ಷರದ ಆ ಪದಗಳನ್ನು’ ಕೇಳುವುದನ್ನು ರೂಢಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಮಹಿಳೆಯರು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದೊಡನೆ ಏಕಾಏಕಿ ಅಲ್ಲಿ ಪರಿವರ್ತನೆಯನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಪುರುಷರ ಪಾಳ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವರಂತೆಯೇ ವರ್ತಿಸುವ ಅನಿವಾರ್ಯವಿತ್ತು ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರಾದ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ!

‘ರೆಕ್ಕೆ’ಗಳನ್ನು ಪಡೆದ ಸಂಭ್ರಮ

ಜೂನ್ 29, 1996ರಂದು ಗುಂಜನ್ ಅಕಾಡೆಮಿಯಿಂದ ಉತ್ತೀರ್ಣರಾಗಿ ಹೊರಬಂದರು. ‘ಪಾಸಿಂಗ್ ಔಟ್ ಪೆರೇಡ್’ ಅವರ ಎದೆ ಉಬ್ಬಿಸಿದ ಮಹತ್ವದ ಸಾಧನೆ. ಕಳೆದ ಒಂದೂವರೆ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ತಾನೆಲ್ಲಿ ನೆಲಕಚ್ಚಿ ಕೂರುವನೋ ಎಂಬ ಆತಂಕ ಪ್ರತಿ ಕ್ಷಣವೂ ಕಾಡಿತ್ತು. ಇಲ್ಲಿ ಪೆರೇಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಕಡೆಗೂ ಆಕೆಗೆ ರೆಕ್ಕೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಾಗ (ಹೆಗಲಿನ ಮೇಲೆ ತಾನು ಪೈಲಟ್ ಎಂಬುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ‘ವಿಂಗ್ಸ್’) ದಿಟಕ್ಕೂ ಆಕೆಗೆ ಹಾರಲಿಕ್ಕೆ ಎರಡು ರೆಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕ ಸಂಭ್ರಮ.

ತರಬೇತಿ ಪಡೆದ ತಂಡದ ಮಹಿಳೆಯರಲ್ಲಿ ಗುಂಜನ್ ಮತ್ತು ಶ್ರೀವಿದ್ಯಾ ಅವರನ್ನು ಉಧಾಮ್‌ಪುರಕ್ಕೆ ಪ್ರಥಮ ಮಹಿಳಾ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಿ ಪೋಸ್ಟ್ ಮಾಡಿದರು. ಸಹಜವಾಗಿಯೇ, ಆ ಇಬ್ಬರೂ ಮಹಿಳೆಯರು ಆರಂಭದ ಅಡೆತಡೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಎದುರಿಸಬೇಕಿತ್ತು.



ವಾಯುಪಡೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ ಪ್ರಥಮ ಬ್ಯಾಚಿನ ಮಹಿಳಾ ಪೈಲಟ್‌ಗಳು

ಕಿರುಚಿ ಹೇಳುವುದು, ಒರಟಾಗಿ ಕೂಗುವುದು ಬಲು ಸಾಮಾನ್ಯವಿತ್ತು. ಅಪಮಾನದಿಂದ ಬೆವೆತು ನೀರಾಗುವಂತಿಲ್ಲ, ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ರೂಢಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಿತ್ತು. ತಪ್ಪಿದಾಗ ಶಿಕ್ಷೆ ದೈಹಿಕವಾಗಿ ಬಲು ಕಠಿಣವಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಗುಂಜನ್ ಒಮ್ಮೆ ಕ್ಲಾಸ್ ಬಂಕ್ ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ, ಒಂದು ಗಂಟೆ ಕಾಲ ಗ್ರೌಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಉರುಳಬೇಕಾಯ್ತು. ನಂತರ ಕೈಗಳನ್ನು ಮೇಲೆ ಎತ್ತಿ ಇಡೀ ಫೀಲ್ಡ್‌ನ ಉದ್ದಕ್ಕೆ

ಕುಸಿದುಬೀಳುವ ತನಕ ಓಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಸೇನೆಯ ತರಬೇತಿ ಪೂರೈಸಲು ಪರಿಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಹೆದರದ ದಿಟ್ಟಿದೆ ಬೇಕು. ಆದರೆ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುವ ಸಾಧನೆಯ ತೃಪ್ತಿ, ತಮ್ಮೊಳಗಿನ ಅತಃಶಕ್ತಿಯ ಪರಿಚಯ ಆ ಅಗಾಧ ಶ್ರಮವನ್ನು ಸಾರ್ಥಕ ಮಾಡಿತ್ತು. ‘ಯಾವುದೇ ಕಷ್ಟದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲೂ, ಗಾಬರಿಗೊಳ್ಳದೆ ತರ್ಕಬದ್ಧವಾಗಿ ಯೋಚಿಸುವ ಕ್ಷಮತೆಯನ್ನು,